

Arrest

nr. 185 774 van 24 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Zarsang (district Qarabagh, provincie Ghazni). U bent een Hazara van etnische origine. U zegt dat u zeventien jaar oud bent. Uw vader stierf een vijftal jaar geleden en u bewerkte het land van uw familie. U bent zes jaar naar school gegaan.

In uw regio zijn er nogal wat problemen met Kuchi's. Zij komen met hun kuddes naar jullie gronden en vernielen jullie gewassen. In de vierde maand van 1393 (juni – juli 2015) had u een discussie met een jonge Kuchi. U vroeg hem weg te gaan met zijn kudde maar hij luisterde niet. U gooide een steen naar de jongen die gewond neerviel, waarna u wegvluchtte. Later hebben de Kuchi's beweerd dat u de jongen gedood heeft. Zij vroegen de dorpsouderen om u aan hen uit te leveren. Deze gingen daar nog

niet op in. Na de herfst verlieten de Kuchi's de regio. Uw relatie met de dorpingen was in die tijd niet al te best. Men zei dat u een onschuldig kind vermoord had. Uw moeder meende dat de Kuchi's in de lente zouden terugkeren en vroeg u Afghanistan te verlaten. Begin hamal 1394 (eind maart 2015) bent u naar Iran gegaan. U was zes maanden in Isfahan waar u werkte en geld verdiende. Vervolgens bent u via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Duitsland naar België gekomen. Op 20 november 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de wraak van de Kuchi's vreest. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u, die geen enkel document neerlegt dat uw beweerde identiteit of herkomst zou kunnen staven, het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 21 december 2015, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent, "waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van een 1,7 jaar een goede schatting is". Dat u nog minderjarig zou zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat uw geografische kennis van de regio en van het land waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is. U beweert van het district Qarabagh in de provincie Ghazni afkomstig te zijn. Uw kennis blijkt zich evenwel te beperken tot het opsommen van de aan Qarabagh grenzende districten. U verklaart dat Nawur in het noorden ligt, Moqur en Jaghori in het westen, Andar in het oosten en Giro en Abband in het zuiden (CGVS, p.11). Dit maakt een eerder ingestudeerde indruk, net als uw opmerking als zou Ghazni achttien districten tellen (CGVS, p.13). Het is voorts merkwaardig dat u over andere districten van Ghazni nauwelijks informatie heeft. Zo heeft u nog nooit gehoord van het district Nawa (CGVS, p.12), kan u Malistan in tegenstelling tot de eerder genoemde districten geenszins situeren (CGVS, p.13), weet u niet dat Jaghatu een district is dat in het noorden aan Qarabagh grenst (CGVS, p.15) en meent u verkeerdelijk dat u via het zuidelijke district Abband moet om te reizen naar Ghazni stad (CGVS, p.13), dat immers ten noordoosten van Qarabagh gelegen is.

Voorts gevraagd of u het dorp Waheed Ali kent, blijkt dit niet zo te zijn (CGVS, p.15). Nochtans toont de informatie aan dat dit dorp vlak naast Zarsang gelegen is. Deh Roba situeert u voorts ten zuiden van Zarsang (CGVS, p.16), terwijl dit dorp duidelijk in westelijke richting gelegen is. Ook Langar situeert u verkeerd: u zegt dat het in het oosten is (CGVS, p.16) terwijl dat volgens de informatie helemaal niet het geval is. Ook elders blijkt uw kennis weinig authentiek. U heeft het bijvoorbeeld over de regio Mullah Noor Baba, volgens de informatie gelegen op de grens Qarabagh-Andar. Zelf heeft u geen idee waar Mullah Noor Baba is (CGVS, p.13, 14). U argumenteert dat u daar enkel als passagier voorbijkwam en dat de chauffeur dan de naam van de regio noemde (CGVS, p.14), wat niet kan overtuigen.

Verder blijkt u weinig tot niets te weten over de omringende provincies. Zabul, de provincie die in het zuidwesten aan Ghazni grenst, kent u niet (CGVS, p.11). Ook van Qalat, hoofdstad van Zabul, heeft u nog niet gehoord (CGVS, p.12). De provincie Paktika, die Ghazni in het zuidoosten begrenst, kent u evenmin (CGVS, p.11). U verklaart dat u op school hoorde dat het ergens in Ghazni is (CGVS, p.11). Over de provincie Uruzgan, die eveneens een grens deelt met Ghazni, zegt u dat het als het ware een district is (CGVS, p.11). Ook de naam Tarin Kowt, hoofdstad van deze provincie, hoort u schijnbaar voor het eerst (CGVS, p.11). Dat Daykundi de naam is van een eveneens aan Ghazni grenzende provincie, weet u al evenmin (CGVS, p.12). U verklaart voorts te weten dat de provincies Bamyān, Paktia en Wardak aan Ghazni grenzen maar u heeft nog nooit gehoord van Maidan Shahr, hoofdstad van Wardak (CGVS, p.11). Ook Behsud, de naam van een district van Wardak waar uitsluitend Hazara's wonen en dat aan Ghazni grenst, zegt u niets (CGVS, p.12). Verder is ook Gardez, hoofdstad van de provincie Paktia, u niet bekend (CGVS, p.11). Voorts meent u ten onrechte dat de provincie Kandahar een grens deelt met Ghazni (CGVS, p.14) en weet u niet dat wie van Ghazni naar Kabul reist onvermijdelijk de provincie Wardak doorkruist (CGVS, p.14). Elders tijdens het gehoor verklaart u nog te weten wie de bekende Hazara leider Abdul Ali Mazari of "Baba" Mazari was maar blijkt u niet op de hoogte van het feit dat Mazar-i Sharif, de plaats waar hij vandaan kwam en waar hij in aanwezigheid van honderdduizenden Hazara's begraven werd, een stad in Afghanistan is (CGVS, p.20). Uw gebrekkige geografische kennis van de regio en het land waar u altijd zou hebben gewoond, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afghanistan in ernstige mate.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin kan overtuigen. Het is vooreerst merkwaardig dat u geen idee heeft wie de gouverneur van Ghazni is (CGVS, p.18). Nochtans is dit een belangrijke en zichtbare functie. Geconfronteerd met de namen Osman Osmani (CGVS, p.18), de erg gecontesteerde en van corruptie verdachte gouverneur (2007-2010) die gedwongen werd af te treden, en zijn opvolger Musa Khan (CGVS, p.22, 23), nochtans gouverneur van 2010 tot 2015, blijkt dat u van deze personen nog niet gehoord heeft. Verder gevraagd naar de naam van het districtshoofd toen u nog in Qarabagh zou zijn geweest, antwoordt u dat dit Zaitullah Azimi was. Het is opmerkelijk dat u niet eens weet of de man Hazara of Pashtoun is (CGVS, p.17). Bovendien kent u geen van de districtshoofden die hem zijn voorafgegaan (CGVS, p.18). Namen als Mohibullah Khpalwak, in 2011 nog districtschef, en Mohammad Hassan Faizi, die de functie later waarnam maar in maart 2015 vermoord werd in de bazar van Qarabagh, lijken u helemaal niets te zeggen (CGVS, p.18).

Ook over "politici" of (voormalige) krijgsheren die nationale bekendheid genieten, heeft u nauwelijks tot geen informatie. U zegt al van de Pashtoen Gulbuddin Hekmatyar te hebben gehoord maar weet niet dat hij de leider is van de groepering Hezb-e Islami (CGVS, p.21). Over Ahmad Shah Massoud, nationaal volksheld (vooral dan bij de Tadzjike bevolking), kan u helemaal niets zeggen (CGVS, p.23). Wat evenwel nog het meest verbaast, is dat u ook bijna niets kan vertellen over Hazara leiders als Mohaqeq (CGVS, p.20) en Ramazan Bashardost (CGVS, p.21, 22). Nochtans is Bashardost van Qarabagh afkomstig (u lijkt daar niet zeker van, p.22) en troefde hij als presidentskandidaat ooit Karzai en Abdullah af in de provincies Ghazni en Daykundi. Dat u zeer weinig over de recente politieke geschiedenis of huidige situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling en ondergraaft uw geloofwaardigheid verder. Het zijn immers onder andere deze politieke leiders, partijen en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.

Als het Commissariaat-generaal nagaat of uw dorp mogelijks verstoken bleef van enige informatie via de bestaande mediakanalen, blijkt dit allerm minst het geval. U zegt dat er radio ontvangst was maar u kent opmerkelijk genoeg geen van de te beluisteren radiozenders bij naam (CGVS, p.23). Uit de informatie blijkt nochtans dat er in Ghazni behalve de nationale zenders ook een achttal lokale zenders bestaan. U argumenteert dat enkel de dorpsouderen radio luisterden (CGVS, p.23), wat allerm minst geloofwaardig is. Voorts gevraagd of mensen in het dorp ook over een televisietoestel beschikten, zegt u dat dit inderdaad zo was maar opnieuw blijkt dat u zelf geen kanalen bij naam kent. U noemt slechts "Tolo" dat "misschien" kon worden bekeken in het dorp (CGVS, p.24). U zegt deze keer dat u wel bij vrienden televisie ging kijken maar dat jullie enkel Indische films op VHS cassettes bekeken

(CGVS, p.23). Dit kan opnieuw niet overtuigen. Het is niet aannemelijk dat een jongeman die in dergelijk geïsoleerd dorp zou wonen, geen interesse zou tonen voor zaken als radio en televisie.

Bovendien kan nog worden gewezen op volgende zeer merkwaardige vaststelling. U verklaart dat mensen in uw dorp wel satellietantennes hebben maar dat deze, om de Taliban niet te alarmeren, binnenshuis worden opgesteld. Als het CGVS u vervolgens een foto toont van het dorp Zarsang, beaamt u dat het Zarsang betreft (CGVS, p.24). Als u wordt uitgenodigd de foto nogmaals te bekijken, merkt ook u op dat er bijzonder veel satellietantennes te zien zijn op de daken van de huizen en verdedigt u zich door te zeggen dat die er nog niet waren toen u daar nog woonde (CGVS, p.24). Echter, opnieuw lijkt dit te bevestigen dat u niet van Zarsang afkomstig bent.

Ook andere verklaringen leiden tot de conclusie dat u uw beweerde herkomst uit Afghanistan niet geloofwaardig maakt. Het CGVS kon bijvoorbeeld vaststellen dat u niet over de kennis beschikt die van een Hazara uit Afghanistan kan worden verwacht. Zo weet u niet welk gebied "Hazarajat", het thuisland van de Hazara's, omhelst. U bent van oordeel dat Hazarajat niet meer is dan de provincies Ghazni en Bamyān (CGVS, p.19). De bij het dossier gevoegde info geeft aan dat Hazarajat veel groter is en ongeveer overeenkomt met Centraal-Afghanistan: de volledige provincies Ghazni en Day Kundi, grote delen van Maidan Wardak, Uruzgan, Samangan, Ghor en andere provincies. Dat een Hazara uit Afghanistan hier geenszins van op de hoogte zou zijn, is niet aannemelijk.

Voorts heeft u geen weet van enkele incidenten die in uw regio gebeurden. Hoewel u school zou hebben gelopen in de enige school van Zarsang, is het u niet bekend dat de zoon van de schooldirecteur in 2008 ontvoerd werd (CGVS, p.24). Hoewel het CGVS erkent dat dit al geruime tijd geleden is, kan anderzijds worden verwacht dat u zich dergelijke zaken herinnert. Immers, u moet dan al ongeveer twaalf jaar oud zijn geweest en in de vijfde of zesde klas gezeten hebben. Een andere bron vermeldt de ontvoering in juni 2014 van een dertigtal studenten en leerkrachten in Mullah Noor Baba, een regio in Qarabagh. U heeft geen weet van dit incident (CGVS, p.25), hoewel uit uw verklaringen dient te worden opgemaakt dat u toen nog in het district woonde. Ook van het feit dat in 2007 eenentwintig Koreaanse hulpverleners in Qarabagh werden ontvoerd en pas na wekenlange onderhandelingen met de Taliban vrijgelaten, heeft u geen weet (CGVS, p.25). Nochtans werd er zelfs internationaal over dit feit bericht. Gevraagd of u zich zelf enkele incidenten kan herinneren, heeft u het in vage bewoordingen over arbaki's die twee keer met Kuchi's vochten (CGVS, p.24). Van iemand die afkomstig zou zijn uit een uiterst volatiele regio als Qarabagh, mag omtrent dergelijke zaken een gedetailleerder en doorleefder relaas worden verwacht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarabagh gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarabagh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 14 september 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.14, 25). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Zarsang in het district Qarabagh.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Betreffende de veiligheidssituatie stelt verzoeker dat deze in Afghanistan slechter is geworden en dat het aantal veiligheidsincidenten een nieuw record heeft gebroken. Volgens hem wordt het district Qarabagh in het bijzonder als uiterst onveilig beschouwd. Hij wijst er ook op dat Qarabagh vanuit Kabul nauwelijks bereikbaar is. Hij verwijst naar een aantal rapporten.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij zijn dorp nooit verliet, zodat het niet correct is, volgens hem, om te verwachten dat hij de aan zijn provincie grenzende provincies en hun hoofdsteden zou kennen. Hij stelt dat hij hoogstens op de hoogte kan zijn van de lokale geografie in zijn eigen streek. Hij wijst erop dat hij de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) getoonde foto van zijn dorp onmiddellijk herkende. Hij stelt dat hij verklaarde dat Paiwand Kushta boven zijn dorp is gelegen, hetgeen volgens de kaart in het administratief dossier correct is, en dat hij diverse andere dorpen opsomde die volgens deze kaart in de nabije omgeving liggen van zijn eigen dorp. Deze

kennis kan volgens hem enkel worden verklaard doordat hij effectief van deze regio afkomstig is. Omdat hij steeds in zijn eigen dorp heeft geleefd, kan hem niet worden verweten dat hij deze dorpen soms niet tot in het kleinste detail precies kan situeren. Aangaande de getoonde foto merkt verzoeker op dat deze aan het administratief dossier werd toegevoegd, maar volstrekt onduidelijk is en niet is gedateerd zodat niet is aangetoond dat het een foto betreft uit de periode van voor of na het talibanregime.

Verder stelt verzoeker dat hij zeven van de acht omliggende districten correct kon opsommen. Hij acht het tegenstrijdig om enerzijds te oordelen dat zijn kennis louter ingestudeerd zou zijn omdat hij zeven omliggende districten van Qarabagh kan opsommen en anderzijds te oordelen dat hij niet van Afghanistan afkomstig is omdat hij het achtste omliggende district niet kent. Hij wijst erop dat het CGVS nooit vroeg om alle omliggende districten op te sommen. Uit de districtskaart blijkt volgens hem bovendien dat de districten Nawa en Malistan in de uiterste hoeken van de provincie zijn gelegen, zodat hem niet kan worden verweten deze niet te kennen.

Voorts wijst verzoeker erop dat het CGVS hem vragen stelde over politici/prominenten die actief waren op een ogenblik wanneer hij amper 12 à 15 jaar oud was, hetgeen hij onredelijk acht. Hij wijst erop dat hij enkel actief was in de landbouw en volstrekt geen interesse had in politieke activiteiten. Hij stelt dat hij wel op de hoogte was van de naam van de lokale districtschef en van de namen van enkele lokale Hazara jihadi's. Ook betreffende de veiligheidsincidenten wijst verzoeker erop dat deze dateren uit 2007 en 2008 toen hij amper 12 à 13 jaar oud was, zodat hem niet kan worden verweten hiervan niet op de hoogte te zijn. Hij wijst erop dat hij wel melding maakte van een veiligheidsincident in het dorp.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij diverse verklaringen heeft afgelegd *“die wel wijzen op geen gedetailleerde lokale kennis”*, onder meer over de elektriciteitsdam in Nawabat Tangi, de lokale stroom Kofezai en de natuurlijke waterbron te Pingashta. Hij maakt bij zijn verzoekschrift ook *“bewijzen over, waarvan hij het bestaan reeds had aangekondigd tijdens zijn interview, zijnde zijn schoolrapport alsook hun eigendomsbewijs”*.

Tevens stelt verzoeker als volgt: *“Er zijn geen redenen om te twijfelen aan de herkomst van verzoeker, en het CGVS heeft geen andere opmerkingen gemaakt op het asielrelaas van verzoeker. Er zijn bijgevolg geen redenen om hem deze status te weigeren”*.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift *“Aanvullende bewijsstukken uit Afghanistan”* (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker vreest de wraak van de Kuchi's. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over zijn leeftijd niet overeenstemmen met de beslissing van de Dienst Voogdij van 21 december 2015 hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in Afghanistan gelet op (a) zijn gebrekkige geografische kennis van Afghanistan en van zijn beweerde regio van herkomst, (b) zijn gebrekkige kennis van de politieke situatie in zijn beweerde regio van herkomst, (c) zijn niet-aannemelijke verklaringen betreffende zijn beweerde dorp, (d) zijn gebrekkige kennis over het woongebied van de Hazara in Afghanistan, en (e) zijn gebrekkige kennis van incidenten in zijn regio van herkomst, en (iii) hij geen documenten voorlegt.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker opmerkt dat hij zijn dorp nooit verliet, dat hij laaggeschoold is en dat hij zich enkel met landbouwactiviteiten bezighield, dient vooreerst opgemerkt dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Voorts dient vastgesteld dat uit de bestreden beslissing blijkt dat ook verzoekers kennis van zijn onmiddellijke leefomgeving tekortschiet. Betreffende de getoonde foto dient vastgesteld dat verzoeker zich wel degelijk op ernstige wijze vergiste door te stellen dat in zijn dorp de satellietantennes binnenshuis worden geplaatst, hetgeen niet in overeenstemming is met de foto. Hoewel kan worden aangenomen dat de foto in het administratief dossier niet de meest zuivere is, blijkt wel duidelijk dat de satellietantennes er aan de buitenkant van de huizen zijn bevestigd. Bovendien brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat satellietantennes tijdens het talibanregime niet aan de buitenkant hingen, zoals hij suggereert in onderhavig verzoekschrift. Dit klemt des te meer daar hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat deze antennes er nog niet waren toen hij in het dorp verbleef, hoewel het talibanregime toen reeds lange tijd van de macht was verdreven. Aldus komt hij opnieuw niet verder dan het opwerpen van enkele gekunstelde *post factum*-verklaringen, die geenszins van aard zijn de motieven uit de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker het tegenstrijdig acht om enerzijds te oordelen dat zijn kennis louter ingestudeerd zou zijn omdat hij zeven omliggende districten van Qarabagh kan opsommen en anderzijds te oordelen dat hij niet van Afghanistan afkomstig is omdat hij het achtste omliggende district niet kent, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoekers kennis zich niet verder uitstrekt dan het louter opsommen van de omliggende districten van Qarabagh, hetgeen wel degelijk een ingestudeerde indruk geeft. Dat verweerder nooit vroeg om alle omliggende districten van Qarabagh op te sommen, doet hieraan geen afbreuk en evenmin het feit dat de districten Nawa en Malistan in de hoeken van de provincie zijn gelegen.

Het loutere feit dat verzoeker Hazara spreekt, doet verder geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zijn verklaringen over het woongebied van de Hazara in Afghanistan, de Hazarajat, onjuist bleken.

Verzoekers leeftijd ten tijde van het aan de macht zijn van enkele lokale prominenten en van enkele veiligheidsincidenten en het feit dat hij geen politieke interesses zou hebben zijn op zich geen voldoende verklaring voor zijn gebrekkige kennis. In de bestreden beslissing wordt immers terecht opgemerkt als volgt: *“Het zijn immers onder andere deze politieke leiders, partijen en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.”* (de Raad onderlijnt) Voorts kan niet worden ingezien waarom een twaalf- à dertienjarige niet in staat zou zijn om bepaalde, ingrijpende incidenten in zijn directe leefomgeving te onthouden.

Waar verzoeker wijst op een aantal elementen die hij volgens hem wel correct heeft weergegeven, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een aantal documenten die volgens hem zijn Afghaanse afkomst bewijzen. Nog daargelaten dat het enkel om fotokopieën gaat waarvan de bewijswaarde sowieso gering is, zijn de documenten niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat ze op grond van artikel 8 PR RvV niet in overweging dienen genomen te worden. Hoe dan ook hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Deze documenten zijn dan ook niet van aard verzoekers verblijf in Afghanistan alsnog aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Qarabagh, provincie Ghazni, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Ghazni aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER